

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про осіб, які брали участь у Революції Гідності,
гарантії їх державної підтримки

Цей Закон визначає правовий статус осіб, які брали участь у масових акціях громадського протесту в Україні з 21 листопада 2013 року по 21 лютого 2014 року за демократію і відстоювання особистих і громадянських прав та свобод, євроінтеграцію та проти режиму Януковича, членів сімей загиблих (померлих) таких осіб, забезпечує отримання ними підтримки від держави, сприяє визнанню їх внеску в захист демократії, у відстоювання особистих і громадянських прав та свобод, євроінтеграційного курсу України.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Мета та основні завдання Закону

1. Цей Закон спрямований на визнання внеску осіб, які брали участь у масових акціях громадського протесту в Україні з 21 листопада 2013 року по 21 лютого 2014 року за євроінтеграцію та проти режиму Януковича (далі — Революція Гідності), встановлення підтримки особам, які брали участь у Революції Гідності (далі — учасники Революції Гідності).

2. Державна політика в галузі підтримки учасникам Революції Гідності базується на принципах:

визнання та поваги до таких осіб;

забезпечення підтримки зазначеної категорії осіб у сфері охорони здоров'я;

забезпечення підтримки та гарантій зазначеній категорії осіб у сфері освіти та професійної адаптації;

забезпечення підтримки зазначеній категорії осіб у сфері соціального захисту.

Стаття 2. Законодавство про учасників Революції Гідності

Законодавство України про учасників Революції Гідності складається з цього Закону та інших актів законодавства України.

ДОКУМЕНТ СЕД АСКОД

Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000E7F2390055DFD800

Підписувач Калмикова Наталія Фернандівна

Дійсний з 12.09.2024 0:00:00 по 11.09.2026 23:59:59

Мінветеранів

№ 19164/1/5.6-24 від 04.11.2024

Стаття 3. Правовий статус учасників Революції Гідності

До учасників Революції Гідності належать постраждалі учасники Революції Гідності та учасники Революції Гідності з інвалідністю.

Стаття 4. Постраждалі учасники Революції Гідності

1. До постраждалих учасників Революції Гідності відносяться учасники Революції Гідності, які під час участі у Революції Гідності отримали тілесні ушкодження (тяжкі, середньої тяжкості, легкі), але такі ушкодження не призвели до інвалідності, та звернулися за медичною допомогою у період з 21 листопада 2013 року по 30 квітня 2014 року.

2. Дія частини першої цієї статті не поширюється на працівників міліції, осіб, які проходили службу в правоохоронних органах спеціального призначення, військовослужбовців внутрішніх військ, Збройних Сил України та інших військових формувань, які отримали тілесні ушкодження (тяжкі, середньої тяжкості, легкі) під час виконання службових обов'язків, пов'язаних з подіями Революції Гідності.

3. Постраждалим учасникам Революції Гідності надається статус постраждалого учасника Революції Гідності. Порядок та підстави надання статусу постраждалого учасника Революції Гідності визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Учасники Революції Гідності з інвалідністю

1. Учасниками Революції Гідності з інвалідністю визнаються учасники Революції Гідності, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранень, каліцтва, контузії чи інших ушкоджень здоров'я, одержаних під час участі у Революції Гідності, та які звернулися за медичною допомогою у період з 21 листопада 2013 року по 30 квітня 2014 року.

2. Зв'язок інвалідності з пораненнями, каліцтвом, контузією чи іншим ушкодженням здоров'я, отриманими особами, зазначеними в частині першій цієї статті, під час участі у Революції Гідності, встановлюється за результатами медико-соціальної експертизи в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Дія частини першої цієї статті не поширюється на працівників міліції, осіб, які проходили службу в правоохоронних органах спеціального призначення, військовослужбовців внутрішніх військ, Збройних Сил України та інших військових формувань, які отримали інвалідність внаслідок поранень, каліцтва, контузії чи інших ушкоджень здоров'я, одержаних при виконанні службових обов'язків, пов'язаних з подіями Революції Гідності.

4. Учасникам Революції Гідності з інвалідністю надається статус учасника Революції Гідності з інвалідністю у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Сім'ї загиблих (померлих) учасників Революції Гідності

1. До сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності належать сім'ї осіб, які загинули або померли внаслідок поранень, каліцтва, контузії чи інших ушкоджень здоров'я, одержаних під час участі у Революції Гідності, а також сім'ї осіб, яким посмертно присвоєно звання Герой України за громадянську мужність, патріотизм, героїчне відстоювання конституційних засад демократії, прав і свобод людини, самовіддане служіння Українському народові, виявлені під час Революції Гідності.

2. До членів сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності, зазначених у цій статті, належать:

батьки;

один з подружжя, який не одружився вдруге, незалежно від того, виплачується йому пенсія чи ні;

діти, які не мають (і не мали) своїх сімей;

діти, які мають свої сім'ї, але стали особами з інвалідністю до досягнення повноліття;

діти, обоє з батьків яких загинули або пропали безвісти;

утриманці загиблого (померлого), яким у зв'язку з цим виплачується пенсія.

3. Дія частини першої цієї статті не поширюється на сім'ї працівників міліції, осіб, які проходили службу в правоохоронних органах спеціального призначення, військовослужбовців внутрішніх військ, Збройних Сил України та інших військових формувань, які загинули або померли внаслідок поранень, каліцтва, контузії чи інших ушкоджень здоров'я, одержаних при виконанні службових обов'язків, пов'язаних з подіями Революції Гідності.

4. Порядок надання статусу члена сім'ї загиблого (померлого) учасника Революції Гідності визначається Кабінетом Міністрів України

Стаття 7. Посвідчення постраждалих учасників Революції Гідності та учасників Революції Гідності з інвалідністю, членів сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності

Статус постраждалих учасників Революції Гідності та учасників Революції Гідності з інвалідністю, членів сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності підтверджується посвідченням, зразок та порядок оформлення якого встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. Підтримка учасників Революції Гідності, членів сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності

1. Учасникам Революції Гідності та членам сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності надається така державна підтримка:

- 1) підтримка у сфері охорони здоров'я;
- 2) підтримка та гарантії у сфері освіти та професійної адаптації;
- 3) соціальна підтримка.

2. Органи місцевого самоврядування можуть за рахунок коштів місцевих бюджетів надавати додаткову підтримку учасникам Революції Гідності та членам сім'ї загиблих (померлих) учасників Революції Гідності.

Стаття 9. Державна підтримка учасників Революції Гідності, членів сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності у сфері охорони здоров'я

Державна підтримка учасників Революції Гідності, членів сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності у сфері охорони здоров'я передбачає:

1) безоплатне надання необхідних послуг з медичного обслуговування (медичних послуг) відповідно до Закону України "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення", Закону України "Основи законодавства України про охорону здоров'я" та інших нормативних актів;

2) надання лікарських засобів і медичних виробів, включених до програми медичних гарантій, відповідно до Закону України "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення";

3) безоплатне надання лікарських засобів та виробів медичного призначення за рецептами лікарів в рамках програм, що розробляються та реалізуються органами місцевого самоврядування;

4) безоплатне надання реабілітаційної допомоги у сфері охорони здоров'я у межах програми державних гарантій відповідно до Закону України "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення", Закону України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я".

Стаття 10. Державна підтримка учасників Революції Гідності, членів сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності у сфері освіти та професійної адаптації

1. Учасники Революції Гідності, члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності мають право на професійну адаптацію та державну цільову підтримку для здобуття професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти у закладах освіти усіх форм власності.

2. Порядок та умови надання державної підтримки учасникам Революції Гідності, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності у сфері освіти та професійної адаптації визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Порядок та умови надання державної цільової підтримки учасникам Революції Гідності, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих)

учасників Революції Гідності для здобуття професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Соціальна підтримка

Учасникам Революції Гідності та членам сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності надається така соціальна підтримка:

1) щомісячна грошова допомога для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, яка надається незалежно від виду житла чи форми власності на нього.

Площа житла, на яку нараховується знижка плати за житлово-комунальні послуги, визначається в максимально можливому розмірі в межах загальної площі житлового приміщення (будинку) згідно з нормами користування (споживання), незалежно від наявності в складі сім'ї осіб, які не мають права на знижку плати. Якщо в складі сім'ї є особи, які мають право на знижку плати в меншому розмірі, спочатку обчислюється в максимально можливому розмірі знижка плати в більшому розмірі.

Розмір щомісячної грошової допомоги для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива розраховується виходячи з розміру встановленої плати:

за користування житлом (квартирна плата) в межах норм, передбачених чинним законодавством (21 кв. метр загальної площі житла на кожну особу, яка постійно проживає у житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку плати, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю);

за користування комунальними послугами (газом, електроенергією та іншими послугами) та скрапленим балонним газом для побутових потреб в межах середніх норм споживання.

Площа житла, на яку надається знижка, при розрахунках плати за опалення становить 21 кв. метр опалювальної площі на кожну особу, яка постійно проживає у житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку плати, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю.

Для сімей, що складаються лише з непрацездатних осіб, знижка за користування газом для опалювання житла надається на подвійний розмір нормативної опалювальної площі (42 кв. метри на кожну особу, яка має право на знижку плати, та 21 кв. метр на сім'ю);

вартості палива, в тому числі рідкого, в межах норм, встановлених для продажу населенню, для осіб, які проживають у будинках, що не мають центрального опалення;

Щомісячна грошова допомога, передбачена цим пунктом, виплачується у розмірі:

100 відсотків знижки плати за користування житлово-комунальними послугами, скрапленням газом, твердим та рідким пічним побутовим паливом учасникам Революції Гідності з інвалідністю I та II групи;

75 відсотків знижки плати за користування житлово-комунальними послугами, скрапленням газом, твердим та рідким пічним побутовим паливом учасникам Революції Гідності з інвалідністю III групи та постраждалим учасникам Революції Гідності при досягненні ними пенсійного віку (за віком);

50 відсотків знижки плати за користування житлово-комунальними послугами, скрапленням газом, твердим та рідким пічним побутовим паливом членам сімей загиблих (померлих) учасників Революції Гідності при досягненні ними пенсійного віку (за віком);

2) щомісячна грошова допомога для відшкодування витрат на проїзд міським, приміським транспортом, у порядку та розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Щомісячна грошова допомога, передбачена цим пунктом, виплачується у разі підтвердження відсутності факту реєстрації легкового автомобіля, ввезеного на митну територію України на умовах, визначених пунктом 2 частини першої цієї статті;

3) отримання фінансової допомоги у разі потрапляння у складні життєві обставини до моменту виходу з таких обставин, але не довше ніж 6 місяців та не частіше ніж один раз на три роки. Порядок та розміри її виплати визначаються Кабінетом Міністрів України;

4) пенсії або щомісячне довічне грошове утримання чи державна соціальна допомога, що виплачується замість пенсії, підвищуються:

постраждалим учасникам Революції гідності — у розмірі 25 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

учасникам Революції гідності з інвалідністю I групи — у розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, II групи — 40 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, III групи — 30 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Стаття 12. Відповідальність за порушення законодавства про учасників революції Гідності

Особи, винні в порушенні законодавства про учасників Революції Гідності несуть відповідальність згідно з законодавством України.

Розділ II

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких Законів України:

1) у пункті 5 частини другої статті 42, назві та частині першій статті 77² Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375, із наступними змінами) слово “постраждалим” виключити;

2) у Законі України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425, із наступними змінами):

у статті 1² слова “центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, постраждалих учасників Революції Гідності, членів сімей ветеранів та членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України” замінити словами “центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику”;

у статті 3¹:

в частині першій слово “постраждалих” виключити;

частину сьому викласти в такій редакції:

“Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, є відповідальним за забезпечення формування і ведення Реєстру та є його розпорядником.”;

абзац третій пункту 25 частини першої статті 6 викласти в такій редакції:

“Рішення про надання статусу учасника бойових дій особам, зазначеним в абзаці першому цього пункту, приймається міжвідомчою комісією, утвореною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику.”;

пункт 10 частини другої статті 7 виключити;

абзаци четвертий – п’ятий пункту 1 частини першої статті 10 виключити;

розділ III¹ виключити;

у статті 18:

частину другу виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

“Ветеранам війни, які мають право на одночасне отримання посвідчення учасника бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни та учасника війни видається лише одне посвідчення за їхнім вибором.”;

у частині четвертій слова “учасникам війни та постраждалим учасникам Революції Гідності” замінити словами “та учасникам війни”;

3) у пункті 5 частини першої статті 17 Закону України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46—47, ст. 403, із наступними змінами) слова “постраждалим учасникам Революції Гідності та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни”, замінити словами “учасникам Революції Гідності та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членам сімей загиблих (померлих)учасників Революції Гідності”;

4) у Законі України “Про відпустки” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст. 4, із наступними змінами):

у назві розділу III слово “постраждалим” виключити;

у назві та частині першій статті 16² слово “постраждалим” виключити.

3. До приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**